

ויאמרו לו לא נכחוד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
 הדומה אל אדני לא נשאר לפני אדני כלדתי אם
 גינתנו ואדמתנו למה נמות לעיניך אם אלונו
 אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו כלום וזהו אלונו
 ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונזוה ולא נמות
 והאדמה לא תשם ויקח יוסף את כל אדמת מצרים
 לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
 הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
 לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת
 הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מאת פרעה ואכלו
 את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו
 את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
 היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
 את האדמה והיה בתבואת וציתתם זמישית לפרעה
 וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
 ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו הויתנו
 נמצא זין בעיני אדני והיילנו עבדים לפרעה וישם
 אתה יוסף לזקן עוד היום הזה על אדמת מצרים
 לפרעה לזממש רק אדמת הכהנים לבדם לא
 היתה לפרעה ויעב ישראל בארץ מצרים בארץ
 גושן ויאווו בה ויפרו וירבו מאד ויהי יעקב בארץ
 מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני זיוו
 שבע שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל
 למות ויקרא לבניו ויאמר לו אם נא מצאתי
 זין בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 זסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם
 אבתי וישאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר
 אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
 וישתחו ישראל על ראש המטה
 ויהי אורי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
 אביר זולה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
 אפרים ויצד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
 ויתזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל
 יוסף אל עידי צראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך
 אתי ויאמר אלי הניני מפרך והרביתך ונתתך
 לקהל שמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
 אוזיה עולם ועתה שני בנך הנולדים לך בארץ
 מצרים עדי באי אליך במצרימה לי הם אפרים
 ומנשה כראובן ושמועון יהיו לי ומולדתך אשר
 הולדת אוזיהם לך יהיו על שם אוזיהם יקראו
 בצולתם ואני בכאי מפרך מתה עלי רזל בארץ
 כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה